

Załącznik do uchwały
Nr XVII/ 252 /2021
Rady Miejskiej w Szczepleszynie
z dnia 24 lutego 2021 roku

Uzasadnienie

W dniu 3 lutego 2021r. do Urzędu Miejskiego w Szczepleszynie wpłynęła skarga na dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Szczepleszynie.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) Rada Gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych.

Wniesiona skarga niezwłocznie została przekazana zgodnie z właściwością. Przewodniczący Rady Miejskiej w Szczepleszynie przekazał ją do rozpatrzenia właściwej w sprawach skarg, Komisji Skarg, Wniosków i Petycji oraz do Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 z prośbą o odniesienie się do stawianych zarzutów.

W dniu 19 lutego 2021r. odbyło się posiedzenie Komisji Skarg Wniosków i Petycji, w którym udział wzięli: Członkowie Komisji, dwóch Radnych Rady Miejskiej w Szczepleszynie, Skarżący, Dyrektor Szkoły Podstawowej Nr 1 w Szczepleszynie oraz wychowawca ucznia i pedagog szkolny.

Członkowie Komisji zapoznali się z treścią skargi oraz pisemną odpowiedzią Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Szczepleszynie na zarzuty podnoszone w skardze. Z treści skargi wynika, że Pan zarzuca Dyrektorowi Szkoły, że jego dziecku w szkole dzieje się krzywda.

Skarżący twierdzi, że Dyrektor i nauczyciele nie podejmują żadnych działań wynikających z orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, zachowują się w sposób niewłaściwy i nieprofesjonalny izolując dziecko od klasy, by w osobnym pomieszczeniu przy laptopie uczestniczyło w sposób zdalny w lekcjach, sugerując przeniesienie dziecka do innej szkoły oraz objęcie specjalistyczną opieką lekarską w zamkniętym oddziale dziecięcym szpitala psychiatrycznego.

Skarżący podnosi także, że dziecku nie daje się szansy na integrację z klasą oraz edukację w zespole oraz, że nie ma współpracy Dyrektora, Pedagoga i Nauczycieli z Rodzicami ucznia.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Dyrektor Szkoły Podstawowej Nr 1 w Szczepleszynie wyjaśniła i odniosła się do sytuacji i zarzutów podnoszonych w skardze.

Wyjaśniła, że dziecku w szkole nie dzieje się krzywda, nie jest szarpane i krzywane, otrzymuje pełną pomoc i wsparcie nauczycieli posiadających pełne kwalifikacje i doświadczenie w pracy z uczniem z zespołem Aspergera. Nadmieniła, że szkoła ma doświadczenie w pracy z dziećmi z orzeczeniami o potrzebie kształcenia specjalnego oraz wykwalifikowaną kadrę. Obecnie w szkole uczy się 8 uczniów wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy z dziećmi. Jako wychowawcę wybrano dla syna Pana nauczyciela o ukończonym kierunku studiów „Zintegrowana edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna z terapią pedagogiczną”, z ponad 30 – letnim stażem pracy pedagogicznej. Do pomocy dla dziecka zatrudniono nauczyciela wspomagającego posiadającego ukończony kierunek studiów „Edukacja i rewalidacja osób z autyzmem i zespołem Aspergera”. Ponadto uczeń uczestniczy w zajęciach korekcyjno -

kompensacyjnych, zajęciach rewalidacji indywidualnej i dodatkowych zajęciach dydaktyczno - wyrównawczych. Dyrektor wyjaśniła, że działania zarówno edukacyjne jak i terapeutyczne podejmowane w szkole, ukierunkowane są na indywidualizację wymagań i metod pracy w zależności od bieżących potrzeb i rzeczywistych trudności występujących u dziecka z jednoczesnym uwzględnieniem jego mocnych stron. Wyjaśniła, że dziecko w szkole jest pod stałą opieką nauczyciela wspomagającego. Spełnione są wszystkie wymagania dotyczące wsparcia zarówno dydaktycznego jak i psychologiczno - pedagogicznego.

Odnosnie odizolowania dziecka od klasy Dyrektor Szkoły wyjaśniła, że po kilkumiesięcznej przerwie w kontakcie z innymi uczniami w klasie, z powodu wprowadzenia nauczania zdalnego w szkołach, oraz przerwy świątecznej i feryjnej, uczeń miał trudności z ponowną adaptacją z zespołem klasowym. Po telefonicznej konsultacji z Poradnią Psychologiczną – Pedagogiczną, podjęto decyzje o stopniowym powrocie ucznia do nauki z klasą poprzez łączenie nauczania zdalnego w szkole (do, którego uczeń był przyzwyczajony podczas wcześniejszej dwumiesięcznej pracy zdalnej również w szkole) i stopniowego wdrażania dziecka do pracy z klasą. Podjęte działania dostosowania do indywidualnych potrzeb ucznia, procesu nauczania dziecka, przyniosły efekty w postaci braku napięcia emocjonalnego i zachowań agresywnych, zwiększonej koncentracji, zaangażowania w pracę na lekcji, współpracy z nauczycielem wspomagającym i realizacją programu edukacyjnego, pozytywnego kontaktu z rówieśnikami co w konsekwencji złożyło się na poprawę efektywności pracy ucznia. Obecnie po kilku dniach stopniowego włączania do pracy w klasie, uczeń wszystkie zajęcia realizuje z całą grupą rówieśniczą.

Odnosząc się do zarzutu rodzica, że praca z dzieckiem z zespołem Aspergera to proces długofalowy, a nauczyciele po czterech dniach pracy ocenili i spisali dziecko na straty, i nie dali dziecku czasu na integrację z grupą, Dyrektor wyjaśnił, że podjęte powyżej działania miały na celu pomoc dziecku w adaptacji do nowych warunków pracy i integracji z grupą.

Dyrektor Szkoły Podstawowej Nr 1 w Szczepleszynie potwierdziła także, że słabą stroną w udzielaniu dziecku pełnej pomocy w nauce jest niezadowolająca współpraca pomiędzy szkołą, a rodzicami ucznia.

Słowa sugerujące przeniesienie dziecka do innej szkoły oraz objęcie specjalistyczną opieką lekarską w zamkniętym oddziale dziecięcym szpitala psychiatrycznego, zostały przez mamę nieopacznie zrozumiane (mama jest obcokrajowcem i twierdzi, że nie wszystko rozumie), Dyrektor wyjaśniła, że pedagog szkolny poinformowała z jakiej pomocy w diagnozowaniu i rehabilitacji dzieci z zespołem Aspergera korzystają rodzice innych uczniów. Pani pedagog opierając się na wieloletnim doświadczeniu, wyjaśniła mamie dziecka, że często pomimo bardzo dobrej pomocy i zastosowaniu farmakologii, agresywne zachowania uczniów nasilały się, wówczas lekarze prowadzący decydowali o pełnej diagnostyce dzieci na oddziale dziecięcym szpitala psychiatrycznego w Abramowicach. Po szpitalnej kompleksowej i wielospecjalistycznej diagnozie, dzieci otrzymywały właściwą pomoc lekarską, wracały do szkoły i zaczynały coraz lepiej funkcjonować w grupie rówieśniczej.

Dyrektor wyjaśniła, że w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego pomimo stwierdzonego u dziecka (w badaniu psychopedagogicznym) braku pełnej dojrzałości szkolnej, ojciec odrzucił propozycję odroczenia obowiązku szkolnego dla syna i wystąpił z wnioskiem o wydanie dla niego orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego na następnym etapie kształcenia, oraz że pomimo występującej niepełnosprawności - Zespół Aspergera u dziecka i zaleceń poradni, w celu realizacji indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dziecka należy między innymi ograniczyć bodźce zewnętrznie rozpraszające jego uwagę, uwzględnić nadwrażliwość węchową, smakową, wzrokową, słuchową i dotykową rodzice wybrali dla dziecka naukę w 19 osobowej klasie i codzienny bezpośredni

kontakt z około 120 osobami (kl. I-III oraz personel), co uniemożliwia ograniczenie bodźców zewnętrznych, a jak wynika z orzeczenia chłopiec źle znosi ostre zapachy, ma specyficzne preferencje żywieniowe, nie lubi mocniejszego dotyku, specyficznie reaguje na podniesiony głos, krzyki - wierci się jest niespokojny. Mama potwierdziła, że praca jej dziecka w małej grupie byłaby dla niego lepsza, stąd też dyrektor tylko przekazała mamie informację jakie szkoły w pobliżu prowadzą kształcenie w klasach kilkusobowych, nie było stawiane żadne ultimatum.

Dyrektor wyjaśniła, że wspomniana w skardze modyfikacja IPET-u z 25 stycznia 2021 r. nie była wdrożona, ze względu na podjęte inne działania, była jedynie informacją dla rodziców o możliwości wprowadzenia ewentualnych zmian. Z właściwą modyfikacją IPET-u, Skarżący został zapoznany w dniu 5 lutego 2021 r. podczas spotkania zespołu planującego i udzielającego pomocy psychologiczno - pedagogicznej. Rodzic nie zaakceptował proponowanej modyfikacji - uczestnictwa dziecka w dodatkowych zajęciach terapeutycznych z elementami treningu umiejętności społecznych.

Na spotkaniu zespołu nauczycieli uczących dziecko zaproponowano Skarżącemu sposób przepływu informacji tj. codzienne notatki dotyczące pracy ucznia przekazywane Rodzicom przez nauczyciela wspomagającego. Wychowawca proponuje również cotygodniowe spotkanie z Rodzicami w celu podsumowania pracy i wskazania obszarów nad którymi trzeba z dzieckiem popracować w czasie weekendu.

Po wysłuchaniu Rodzica oraz Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Szczepleszynie, wychowawcy i pedagoga szkolnego - nauczycieli uczących chłopca oraz po zapoznaniu się z przedstawioną dokumentacją w ocenie Komisji, Szkoła podjęła optymalne działania w celu stworzenia dla dziecka odpowiednich warunków, aby uczeń czuł się bezpiecznie, zdobywał wiedzę i rozwijał swoje umiejętności w grupie rówieśniczej szkoły. Najważniejszą sprawą mającą na celu zapewnienie dobra dziecka jest poprawa relacji i współpracy Rodziców ucznia ze szkołą.

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji zwróciła się z pytaniem, czy Skarżący ze względu na dobro dziecka, które jest najważniejsze, jest otwarty na nawiązanie szerszej współpracy ze szkołą, aby wspólnie wypracować optymalne warunki do udzielenia dziecku pomocy. Skarżący odpowiadając na powyższe pytanie zadeklarował, że rozważy taką możliwość, ponieważ w ostatnim okresie zauważa u dziecka poprawę i widzi, że syn czuje się już pewniej w warunkach szkolnych.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po rozpoznaniu skargi, przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, wysłuchaniu Pana, Dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 1 w Szczepleszynie oraz nauczycieli uczących dziecko, stwierdziła, że przedmiot skargi nie wynika z nieprawidłowych działań Dyrektora Szkoły, ale z braku realizacji nieprecyzyjnych żądań Skarżącego.

W ocenie Komisji wszelkie działania podjęte przez Dyrektora Szkoły były prawidłowe i uzasadnione, a szkoła wychodzi naprzeciw jej oczekiwaniom. Wobec powyższego skargę należy uznać za bezzasadną.

Mając powyższe na uwadze Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zwraca się do Rady Miejskiej w Szczepleszynie z wnioskiem o uznanie skargi za bezzasadną i podjęcie uchwały w tej sprawie.

Mając na względzie powyższe, Rada Miejska uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie

Na zasadzie art. 239 § 1 kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a Skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać

swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego co będzie tożsame z rozstrzygnięciem skargi.